

Nr 1478

Av herr **Oskarson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 136, med förslag till ackordslag m. m.

I proposition nr 136 läggs fram förslag till ny ackordslag, som skall ersätta nuvarande bestämmelser från 1921. Vidare föreslås att bestämmelserna i konkurslagen om ackord avpassas till innehållet i ackordslagsförslaget.

Propositionen grundar sig på förslag från lagberedningen, och jag kan i stort ansluta mig till förslagen, då de innebär ett undanröjande av de nuvarande bris-terna i ackordslagstiftningen. Remissinstanserna har också ställt sig positiva till de föreslagna ändringarna utom på en punkt, nämligen den minsta dividenden vid offentligt ackord, där meningarna är delade. Jag delar den kritik mot förslaget som framförts av vissa remissinstanser i denna del.

Enligt gällande regler får ackord inte fastställas om ej alla borgenärer som ej uttryckligen medgivit annat får utdelning med minst 50 %. Ackordsförslaget anses antaget om alla vid borgenärssammanträdet närvarande borgenärer godtagit det och de anmält $\frac{2}{3}$ av beloppet av samtliga röstberättigade fordringar. Detsamma gäller om $\frac{4}{5}$ av de borgenärer som är närvarande bifaller förslaget och de anmält $\frac{4}{5}$ av nyssnämnda fordringsbelopp.

I propositionen minskas minimikravet på utdelningen från 50 till 25 %. Om synnerliga skäl föreligger, kan även lägre utdelning godtas. Kraven på borgenärsmajoritet för antagande av ackord har också minskats. När ackordserbjudandet inte uppgår till 50 %, fordras att de som röstar för ackordet till antalet utgör $\frac{3}{4}$ av de röstande och att deras fordringar utgör samma andel av det röstberättigande fordringsbeloppet. I andra fall krävs $\frac{3}{5}$ majoritet i båda hänseendena.

Som enda bärande motiv för en sänkning av minsta dividenden har åberopats det nordiska samarbetet. Även jag anser att man i möjligaste mån bör eftersträva nordisk överensstämmelse på olika lagstiftningsområden. Jag vill dock i likhet med hovrätten för Västra Sverige ifrågasätta om intresset av att erhålla en gemensam nordisk reglering är så stort att den föreslagna sänkningen bör genomföras. Även om det förekommer att fordringsägarna från övriga nordiska länder bevakar sina fordringar i Sverige, torde det, som Advokatsamfundet påpekat, vara lika vanligt att fordringsägare från icke nordiska länder befinner sig i majoritet bland utländska fordringsägare. Eftersom ackordsreglerna icke heller i övrigt torde komma att bli helt identiska i Norden, saknas anledning att just beträffande minsta dividenden frångå de nuvarande bestämmelserna. Det bör också erinras om att man i Danmark inte har någon lägsta gräns.

En sänkning av minsta dividenden från 50 till 25 % skulle enligt min uppfatt-

ning i alltför hög grad underlätta för gäldenären att bli av med sina skulder. Det skulle också innebära att de som är sysselsatta med ackordsarbetet alltför lättvindigt skulle kunna genomdriva ackordsuppgörelser.

Enligt min uppfattning är det mycket betänkligt att en majoritet borgenärer skulle kunna tvinga minoriteten, som enligt förslaget skulle kunna uppgå till $\frac{1}{4}$ av samtliga röstande och representera lika stor del av de röstberättigande fordringarnas sammanlagda belopp, att avstå från mer än $\frac{3}{4}$ av sina fordringar.

Jag vill i likhet med hovrätten för Västra Sverige föreslå att en ackordsprocent som understiger 50 men icke 25 % skall kunna godtagas endast om den godkänts av samtliga kända borgenärer som skulle omfattas av ackordet eller särskilda skäl föreligger att godtaga den. 25 %-gränsen kan underskridas endast om samtliga kända borgenärer godkänt lägre procentsats.

Jag vill också som skäl för min ståndpunkt hänvisa till det förslag i anslutning till proposition nr 142 som framlagts bl. a. från vårt håll om att förmånsrätten för skatter skall upphöra. I motsats till departementschefen anser jag att skatteprivilegiets avskaffande bör påverka ackordslagstiftningen i vad avser minsta dividenden.

Åberopande det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta dels att en ackordsprocent som understiger 50 men icke 25 % skall kunna godtas endast om den godkänts av samtliga kända borgenärer som skulle omfattas av ackordet eller särskilda skäl föreligger att godta den, dels att 25 %-gränsen kan underskridas endast om samtliga kända borgenärer godkänt lägre procent,

att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderliga författningsändringar.

Stockholm den 27 oktober 1970

Gunnar Oskarson (m)
